

[Per Hækkerup.]

nordisk anliggende af positiv værdi. Jeg vil mene, at man bør prøve på at igangsætte et sådant arbejde mellem de nordiske regeringer.

Med hensyn til den økonomiske politik kan vi give fuld tilslutning til, at der fortsat må føres en fast finanspolitik. Det er nødvendigt at benytte finanspolitikken som det middel, vi nu engang har til vor rådighed, til sikringen af balancen i vor økonomi. Vi foretrækker at benytte finanspolitikken fremfor pengepolitikken og må derfor mene, at sådan som forudsætningen er for dansk økonomi, er det nødvendigt at føre en stram finanspolitik.

Det er vel ikke så underligt, at der i en periode som den, vi har gennemlevet i den sidste halve snes år, og som vi stadig er midt i, hvor der sker en vældig omstilling af dansk erhvervsliv fra at være overvejende landbrugspræget til i stigende grad at blive et industrielt erhvervsliv, stilles store krav til vore investeringer og dermed også sker en kraftig belastning af betalingsbalancen over for udlandet. Det er naturligt, at vi til finansiering af denne omstillingsproces i et vist omfang bliver nødt til at inddrage udenlandsk kapital, og det er vel også ganske klart, at i en sådan periode må man få en ekstraordinær stor import af maskiner, af halvfabrikata osv., der skal anvendes i opbygningen af industrien. Metoden til at forhindre, at omstillingsprocessens store importbehov giver sig udslag i et for stort underskud på betalingsbalancen, må være at holde forbruget i overensstemmelse med vore produktionsmuligheder. Vi må derfor fortsætte en fast og stram finanspolitik.

Dette har to sider: den ene er indkomstsiden for staten, det vil sige spørgsmålet om skatternes højde, den anden er udgiftsiden, det vil sige statens forskellige drifts- og anlægsudgifter. Her vil det være helt selvfølgeligt, at man, som jeg ved at finansministeren gør det, og som folketingets finansudvalg gør det, meget nøje følger vor udgiftspolitik. Fra socialdemokratisk side er vi indstillet på, at der må vises tilbageholdenhed med det offentliges udgifter i denne tid. Det kan betyde, at mange foranstaltninger, som vi gerne så

gennemført, mange investeringer, som vi gerne så sat i værk, megen opbygning af forskellige institutioner må udskydes, indtil den statsfinansielle og den økonomiske situation gør det muligt.

Vi kan stadig glæde os over at have en stor beskæftigelse i Danmark. Ganske vist er der en vis arbejdsløshed forskellige steder i landet, og man vil — som det understreges i åbningstalen — fra regeringens side sætte ind for at nedbringe denne arbejdsløshed. Det må imidlertid erkendes, at selv om vi har en høj beskæftigelse, er arbejdsløsheden i år noget større, end den var på tilsvarende tidspunkter i de foregående år. Det er ikke tal, der kan siges at være virkelig foruroligende, men det er klart, at det er tal, der gør det nødvendigt, at vi alle sammen følger den økonomiske udvikling og den økonomiske politik nøje. Her må det være et fælles ønske, at vi opretholder den høje beskæftigelse. Når man tænker på de økonomisk-politiske midler, der er til rådighed, tror jeg, at de fleste vil være enige i, at den øvrige del af den økonomiske politik må indrettes efter hensynet til at opretholde den høje beskæftigelse.

I den forbindelse vil jeg gerne understrege, at her er tale om et fælles ansvar. Det er ikke blot et spørgsmål om den politik, som staten fører, som regeringen fører, som folketinget tilrettelægger; det er også et spørgsmål om den politik, som erhvervslivet, arbejdsmarkedets parter osv. fører. Her foreligger ikke blot et fælles ansvar, her foreligger også fælles muligheder for ved et fornuftigt samarbejde mellem alle de faktorer, der bestemmer den økonomiske udvikling, at sikre en fortsat høj og stabil beskæftigelse.

Man har i den offentlige debat givet udtryk for, at regeringen skulle føre en erhvervsjæntlig politik. Det har ikke været muligt, mener jeg, at påvise dette, og det ville da også være i strid både med regeringens tilkendegivelse af, hvilken politik den ønsker at føre, og med de faktiske forhold. Vi er i hvert fald fra socialdemokratiets side helt enige med regeringen i, at der naturligvis skal føres en erhvervsvenlig politik, fordi produktion, eksport og beskæftigelse er fundamentet for hele den videre økonomiske udvikling i Danmark og